

Kniha Daniel – číslo osemnásť

Hodina

Jeff Pippenger

2023-12-13

Inšpirácia jasne ukazuje, že tretia kapitola Daniela predstavuje nedeľný zákon v Spojených štátoch. V dvadsiatej tretej kapitole Izaiáša je smilnica z Týru, ktorá smilní s kráľmi zeme, tou smilnicou zo Zjavenia, ktorá smilní s kráľmi zeme. V sedemnástej kapitole Zjavenia má táto smilnica na svojom čele napísané: Babylon Veľký.

A žena bola odiata do purpuru a šarlátu a ozdobená zlatom, drahými kameňmi a perlami; v ruke mala zlatý kalich plný ohavností a nečistoty svojho smilstva. A na jej čele bolo napísané meno: TAJOMSTVO, VEĽKÝ BABYLON, MATKA SMILNÍC A OHAVNOSTÍ ZEME.
Zjavenie 17:4, 5.

Pred rokom 1950 anglické slovníky správne označovali ženu predstavenú v týchto dvoch veršoch ako Rímskokatolícku cirkev. Celý svet po temnom období katolíckych prenasledovaní, ktoré sa uskutočňovali od roku 538 až do roku 1798, vedel, že Rímska cirkev bola smilnicou, ktorá smilní s kráľmi zeme. Vyhlásenie nezávislosti bolo koncipované ako odmietnutie vlády katolicizmu a takisto vlády pozemských kráľov, ktorí vytvorili bezbožné vzťahy so smilnicou. Dvadsať tretia kapitola Izaiáša uvádza, že na smilnicu sa zabudne. V nijakých moderných internetových vyhľadávačoch by ste nikdy nenašli definíciu smilnice zo sedemnástej kapitoly Zjavenia ako Katolíckej cirkvi, lebo Božie slovo nikdy nezlyhá a Božie slovo hovorí, že na ňu sa zabudne.

A stane sa v ten deň, že Týrus bude zabudnutý sedemdesiat rokov, podľa dní jedného kráľa; po uplynutí sedemdesiatich rokov bude to s Týrom ako s neviestkou v piesni: Vezmi gitaru, obchádzaj mesto, ty zabudnutá neviestka; ľúbozvučne hraj, spievaj mnoho piesní, aby si bola pripomenutá. A stane sa po uplynutí sedemdesiatich rokov, že Hospodin navštívi Týrus, a ten sa vráti k svojej mzde a bude smilniť so všetkými kráľovstvami sveta na povrchu zeme. Ale jeho obchod a jeho mzda budú svätosťou Hospodinovi; nebudú sa zhromažďovať ani ukladať, lebo jeho obchod bude pre tých, ktorí prebývajú pred Hospodinom, aby jedli do sýtosti a mali trvanlivé rúcho. Izaiáš 23:15–18.

Božie slovo nikdy nezlyhá a od roku 1798 bola neviestka zabudnutá, no v posledných dňoch bude pripomenutá. Je pripomenutá vtedy, keď je napádaný Boží sobotný deň, siedmy deň, a je to jediné prikázanie z Desatora, na ktoré sa malo vždy pamätať. Je pripomenutá vtedy, keď vezme svoju harfu, chodí po meste a rozoznieva ľúbezné melódie a mnohé piesne. Svoje piesne spieva na konci sedemdesiatich rokov, ktoré sú dňami jedného kráľa. Kráľ je podľa druhej kapitoly Daniela kráľovstvo.

A všade, kde bývajú synovia ľudí, poľnú zver i nebeské vtáctvo dal do tvojej ruky a ustanovil ťa za vládcu nad nimi všetkými. Ty si tá zlatá hlava. Daniel 2:38.

„Hlava“ alebo „kráľ“ sú oba symbolmi kráľovstva. Kráľovstvo, ktoré je znázornené „dňami jedného kráľa“, sú Spojené štáty. Spojené štáty začali svoju prorockú vládu ako zemská šelma, keď bola smilnici Babylonu v roku 1798 zasadená smrteľná rana. Pokračujú ako šieste kráľovstvo biblického proroctva až do nedeľného zákona. Doslovným kráľovstvom biblického proroctva, ktoré skutočne vládlo sedemdesiat rokov, bol Babylon.

Hľa, pošlem a vezmem všetky čela severu, hovorí Hospodin, aj Nabuchodonozora, babylonského kráľa, svojho služobníka, a privediem ich proti tejto krajine, proti jej obyvateľom i proti všetkým týmto okolitým národom; a úplne ich vyhubím a učiním ich predmetom úžasu, posmechu a večnou spustošeninou. A odnímam im hlas plesania a hlas radosti, hlas ženícha a hlas nevesty, zvuk mlynských kameňov i svetlo lampy. A celá táto krajina sa stane spustošeninou a predmetom úžasu; a tieto národy budú slúžiť babylonskému kráľovi sedemdesiat rokov. A stane sa, keď sa dovŕši sedemdesiat rokov, že navštívim babylonského kráľa i ten národ, hovorí Hospodin, pre ich nepravosť, aj krajinu Chaldejcov, a obrátim ju na večné spustošeniny. Jeremiáš 25:9–12.

Doslovný Babylon vládol sedemdesiat rokov, čím predobrazoval kráľovstvo posledných dní, ktoré bude vládnuť sedemdesiat symbolických rokov. Nabuchodonozor, babylonský kráľ, zaútočil na Júdu trikrát. Prvý útok bol proti Jehojakimovi a vtedy sa začalo sedemdesiat rokov Jeremiášovho proroctva. Skončilo sa smrťou Bélsaccara, keď Boh potrestal „kráľa Babylona“, tak ako na začiatku sedemdesiatich rokov potrestal kráľa Jehojakima. Prorockým kráľovstvom, ktoré je predstavené ako „dni jedného kráľa“ (jedno kráľovstvo) ako „sedemdesiat rokov“, bol Babylon; a kráľovstvom biblického proroctva, ktoré vládne počas sedemdesiatich symbolických rokov v čase, keď je neviestka Týru zabudnutá, je zemská šelma zo Zjavenia trinásť. Prechod od piateho k šiestemu kráľovstvu biblického proroctva v roku 1798 je súčasťou pravdy, ktorú Ján znázorňuje v trinástej kapitole Zjavenia.

A stál som na piesku mora a videl som šelmu vystupovať z mora; mala sedem hláv a desať rohov, a na svojich rohoch desať korún, a na svojich hlavách meno rúhania.... A videl som inú šelmu vystupovať zo zeme; mala dva rohy podobné Baránkovým, ale hovorila ako drak. Zjavenie 13,1.11.

Morské pobrežie, na ktorom Ján stál v trinástej kapitole Zjavenia, predstavuje rok 1798.

„V čase, keď pápežstvo, pozbavené svojej moci, bolo prinútené upustiť od prenasledovania, Ján uzrel novú mocnosť, ako povstáva, aby opakovala hlas draka a pokračovala v tom istom krutom a rúhavom diele. Táto mocnosť, posledná, ktorá má viesť vojnu proti cirkvi a Božiemu zákonu, je predstavená šelmou s baránčimi rohmi. Šelmy, ktoré jej predchádzali, vystúpili z mora; táto však vystúpila zo zeme, čím predstavuje pokojný vzostup národa, ktorý symbolizovala — Spojené štáty.“ Signs of the Times, 8. februára 1910.

Šelma z mora bola pieskom mora oddelená od šelmy zo zeme. Piate kráľovstvo biblického proroctva v roku 1798 (morské pobrežie) predstavovalo minulú históriu a šieste kráľovstvo bolo budúcou históriou. Milleriti túto pravdu nevideli. Williamovi Millerovi bol daný vhlád do dračej moci pohanstva a do jej vzťahu k nasledujúcemu kráľovstvu, ktoré je predstavené ako šelma

katolicizmu. Trinásta kapitola Zjavenia otvára príbeh falošného proroka, teda tretej z troch mocností, ktoré vedú svet k Armagedonu. Príbeh sa začína na morskom pobreží roku 1798.

Spojené štáty začínajú svoje dejiny symbolikou baránka, no svoje dejiny končia tým, že hovoria ako drak. Dejiny symbolických sedemdesiatich rokov vlády šelmy zo zeme sú predstavené v jednom verši, v trinástej kapitole Zjavenia, lebo tento verš označuje začiatok aj koniec šelmy zo zeme v tej istej vete.

A videl som inú šelmu vystupovať zo zeme; mala dva rohy podobné Baránkovým, ale hovorila ako drak. Zjavenie 13,11.

Keď Spojené štáty hovoria ako drak, prijímajú nedeľný zákon. Skôr než uskutočnia vynucovanie nedeľného uctievania, odpadlické cirkvi protestantizmu sa spoja a prevezmú politickú kontrolu nad odpadlickou vládou, keď vytvoria obraz šelmy. Keď inšpirácia označuje (a robí to opakovane), že slávnosť zasvätenia zlatého obrazu za Nebukadnesara predstavuje nedeľný zákon, vyznačuje tým koniec sedemdesiatich symbolických rokov šelmy zeme. Danielove kapitoly jedna až tri predstavujú posolstvá troch anjelov zo Zjavenia, kapitoly štrnásť. Tretí anjel sa pri nedeľnom zákone stáva živou pravdou.

Prorocky kapitoly jedna až tri v knihe Daniel predstavujú sedemdesiat symbolických rokov zemskej šelmy zo zjavenia trinástej kapitoly. Skúška stravy predstavená v prvej kapitole a symbolika Jojakíma naznačujú, že prvá kapitola sa prorocky začína pri zmocnení prvého anjela buď 11. augusta 1840, alebo 11. septembra 2001, v dejinách tretieho anjela.

Babylon je národ, ktorý vládol sedemdesiat rokov, a tieto roky predstavujú dejiny Spojených štátov. Sedemdesiat rokov Babylona sa neskončilo až dlho po Nabuchodonozorovom zasvätení zlatého obrazu, no prorocky sa sedemdesiat symbolických rokov, ktoré Izaiáš používa v dvadsiatej tretej kapitole, končí v tretej kapitole Daniela. Keď Nabuchodonozorov orchester zahrá hudbu na obrad zasvätenia, je vynucované znamenie šelmy, a v tom čase začína smilnica z Týru a z Babylona spievať svoje piesne kráľom zeme, zatiaľ čo odpadlický Izrael sa klania a tancuje.

Kráľ Nabuchodonozor zhotovil zlatú sochu, vysokú šesťdesiat lakt'ov a širokú šesť lakt'ov; postavil ju na roviny Dúra v babylonskej provincii. Potom kráľ Nabuchodonozor rozkázal zhromaždiť satrapov, miestodržiteľov, vojvodcov, sudcov, pokladníkov, radcov, šerifov a všetkých správcov provincií, aby prišli na posvätenie sochy, ktorú kráľ Nabuchodonozor postavil. Vtedy sa satrapovia, miestodržiteľia, vojvodcovia, sudcovia, pokladníci, radcovia, šerifovia a všetci správcovia provincií zhromaždili na posvätenie sochy, ktorú kráľ Nabuchodonozor postavil, a stáli pred sochou, ktorú Nabuchodonozor postavil. Nato hlasateľ mocným hlasom volal: Vám sa prikazuje, ľudia, národy a jazyky, aby ste v tom čase, keď počujete zvuk rohu, pískaly, citary, sambuky, žaltera, gajd a všelijakého hudobného nástroja, padli a klaňali sa zlatej soche, ktorú postavil kráľ Nabuchodonozor. A kto by nepadol a nekľakal sa, bude v tú istú hodinu uvrhnutý doprostred rozpálenej ohnivej pece. Preto v tom čase, keď všetok ľud počul zvuk rohu, pískaly, citary, sambuky, žaltera a všelijakého hudobného nástroja, všetci ľudia, národy a jazyky padli a klaňali sa zlatej soche, ktorú postavil kráľ Nabuchodonozor. Daniel 3:1–7.

V tom „čase“ alebo v tej istej „hodine“, ktorou je nedeľný zákon v Spojených štátoch, bude každý, kto sa odmietne klaňať zlatej soche, „vrhnutý doprostred horiacej ohnivej pece“. Jedinou knihou v Starej zmluve, ktorá obsahuje slovo preložené ako „hodina“, je kniha Daniel. Slovo „hodina“ v tretej kapitole predstavuje príchod znamenia šelmy. Slovo „hodina“ zároveň predstavuje posolstvo prvého anjela vo štvrtej kapitole, lebo tam symbolizuje varovanie Nabuchodonozorovi pred prichádzajúcou „hodinou“ Božieho súdu.

Vtedy Daniel, ktorého meno bolo Baltazár, žasol jednu hodinu a jeho myšlienky ho znepokojovali. Kráľ prehovoril a povedal: Baltazár, nech ťa sen ani jeho výklad neznepokojuje. Baltazár odpovedal a riekol: Môj pane, nech ten sen postihne tých, ktorí ťa nenávidia, a jeho výklad tvojich nepriateľov. Daniel 4:19.

Daniel predniesol Nebukadnesarovi varovanie pred prichádzajúcou hodinou Božieho súdu, ktoré Nebukadnesar neskôr odmietol. „Hodina“ v štvrtej kapitole, keď je v tejto kapitole použitá znova, potom predstavuje „hodinu“, keď súd prišiel. V dejinách milleritov by prvá „hodina“ v štvrtej kapitole predstavovala príchod prvého anjela v roku 1798. Toto posolstvo sa naplnilo, keď sa 22. októbra 1844 začal vyšetrujúci súd. „Hodina“ v štvrtej kapitole je najprv symbolom posolstva o prichádzajúcom súde a potom je použitá ako symbol toho, že súd prišiel. Prvé použitie slova „hodina“ predstavuje rok 1798 a príchod prvého anjela a druhé použitie predstavuje 22. október 1844 a príchod tretieho anjela.

V tú istú hodinu sa splnila táto vec na Nabuchodonozorovi: bol vyhnaný spomedzi ľudí, jedol trávu ako voly, jeho telo zmáčala nebeská rosa, až mu vlasy narástli ako perie orlov a nechty ako pazúry vtákov. Daniel 4,33.

„Hodina“ v štvrtej kapitole je teda symbolom rokov 1798 aj 1844, ktoré sú koncovými bodmi dvoch kliatob „sedemkrát“ nad severným (začínajúcim sa v roku 723 pred Kr.) a južným (začínajúcim sa v roku 677 pred Kr.) kráľovstvom Izraela. Tieto dve kliatby, predstavujúce dvetisícpäťsto dvadsať rokov rozptýlenia a otroctva, predstavujú vykonanie Božieho prvého i posledného rozhorčenia proti Jeho odpadlíckemu ľudu. Obe sa začali Božím súdom a ich príslušné zakončenia predstavujú varovné posolstvo o približujúcom sa Božom vyšetrujúcom súde alebo príchod vyšetrujúceho súdu. Oba súdy, ktoré sú predstavené ukončením týchto dvoch súdov „sedemkrát“, sú v štvrtej kapitole Daniela vyjadrené slovom „hodina“.

V milleritských dejinách „hodina“ predstavuje začiatok hnutia v čase konca v roku 1798, keď prišiel prvý anjel, a druhá „hodina“ vo štvrtej kapitole predstavuje koniec hnutia, keď prišiel tretí anjel 22. októbra 1844. Milleritské hnutie prvého anjela sa opakuje v hnutí tretieho anjela, preto aj dve použitia slova „hodina“ vo štvrtej kapitole označujú čas konca v roku 1989, ako aj čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon. Milleritské hnutie prvého anjela ohlasovalo otvorenie vyšetrujúceho súdu a hnutie tretieho anjela ohlasuje otvorenie Božieho výkonného súdu, ktorý je postupný, začína sa pri nedeľnom zákone a pokračuje a stupňuje sa až do Druhého príchodu Krista.

Budeme pokračovať v našom štúdiu tretej kapitoly knihy Daniel a v nasledujúcom článku uzavrieme naše uvažovanie o slove „hodina“.

Hľa, posielam vás ako ovce medzi vlkov; buďte teda múdri ako hady a bezúhonní ako holubice. Ale majte sa na pozore pred ľuďmi, lebo vás budú vydávať súdom a vo svojich synagógach vás budú bičovať. A pre mňa vás privedú pred vladárov i kráľov, na svedectvo im i pohanom. Keď vás však vydajú, nestarajte sa o to, ako alebo čo budete hovoriť, lebo v tú hodinu vám bude dané, čo máte hovoriť. Veď nie ste to vy, ktorí hovoríte, ale Duch vášho Otca, ktorý hovorí vo vás. A brat vydá na smrť brata a otec dieťa; i deti povstanú proti rodičom a zavinia ich smrť. A budete nenávidení od všetkých pre moje meno; ale kto vytrvá až do konca, bude spasený. Keď vás budú prenasledovať v tomto meste, utečte do iného; lebo veru vám hovorím, neprejdete mestá Izraela, kým nepríde Syn človeka. Učeník nie je nad svojho majstra, ani sluha nad svojho pána. Učeníkovi stačí, aby bol ako jeho majster, a sluhovi, aby bol ako jeho pán. Ak hospodára nazvali Belzebubom, o čo skôr tak nazvú príslušníkov jeho domu? Nebojte sa ich teda; lebo niet nič prikrytého, čo by nebolo zjavené, ani skrytého, čo by nebolo poznané. Čo vám hovorím v tme, hovorte na svetle; a čo počujete do ucha, hlásajte zo striech. A nebojte sa tých, ktorí zabíjajú telo, ale dušu zabiť nemôžu; ale skôr sa bojte toho, ktorý môže zahubiť i dušu i telo v pekle. Matúš 10:16–28.